

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre 8 K
Fél évre 4 .
Negyed évre 2 .
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitlér sora egy korona.

Farsang.

Alsólendva, január 24.

A tél szórakozásai között még nem áll első helyen a sport: a rödlízás, a kutyavadás és a szabadban való hancurozás hólabdákkal. A tél fő-szórakozása mégis csak a kályha köré, meleg termekbe, fényes parkettekre szorítkozik. A tánc istennője ulti szeszjárt ezekben a hónapokban, ekkor szövődik a legtöbb szerelmi esemény és ilyenkor lendülünk egy kis vigasságra. A farsang az ötletek és ötlettelen mókák évadja. Szelid és kicsapongó mulatságok hetei ezek, feledjük ilyenkor a létnek minden gondját, küzdelmét és ez jól van így berendezve a természettől. Olyan általános, olyan régi farsangi szokás, hogy bizony az ókori bacchanáliák, amelyek ugyan szüreti időben esnek, bizonyára már utódjai és pedig késő utódjai valami ős mulatozó intézménynek, mert amíg emberek élnek és éltek e földön, addig mindig volt ok arra, hogy önfeledten köszöntünk néhány jó napot a tobzódó mulatozás jegyében.

A tavalyi farsang szomorú farsang volt, noha a feledésre és a bánat elnyomására több okunk volt, mint emberemlékezett óta bármikor. A múlt esztendőben még a balkáni háború réme fenyegetett; tartalékosainkat behívták katonai szolgálatra, majd minden családnak köze volt ahhoz a nagy kérdéshez: háboruba indulunk-e a

balkániakkal, vagy béke lesz-e a nagy készülődés után? De a nehéz várakozás, amely sokkal nyomasztóbb annál, mintha háboruba indultunk volna, megbénította akaratérőnket és még a mulatságra sem volt semminemű kedvünk.

Bizonyos, hogy ez az esztendő kárpótolni fog a múlt év hiányaiért és most már, hogy a pénzpiac némileg javulni kezd és hogy hozzáértő emberek határozottan állítják, hogy a jövő már csak jobb lehet és semmiesetre sem rosszabb a mostani helyzetnél, most ki fogjuk tombolni magunkat és részt kérünk azokért is, amiket tavaly elmulasztottunk.

De azt hisszük, hogy egy intő szó nem lesz ártalmára mindazoknak, akik mohó falánksággal vetik magukat majd a farsang mámorába. Gondolják meg, hogy még nem olyan boldog ez az ország, hogy ellehessen feledkezni azokról, akiknek még az sincs módjukban, hogy elfeledtessék mámorban gondjaikat. Hiszen a legtöbb mulatság a jótékonyosság örve alatt folyik, ezzel mintegy dokumentálni akarjuk azt, hogy érettek vagyunk s dacára ennek a kis félrecusszanásnak, még mindig van bennünk idealizmus annyi, hogy legalább ilyenkor nem engedünk önzést és haszonlesést a közelünkbe. Vagy talán azért csináljuk mi ezt a jótékonyosság leple alatt, mert valami büntudatot érzünk, hogy amíg mi mulatunk, másutt sir és fenyeget és jajveszékél a nyomor. Bárhogy is van,

azért mégis megérdemeljük azt, hogy a farsangot szórakozással és a szokottnál élénkebb mulatsággal töltsük el. Álszenteskedő az, aki azt mondja, hogy csak bőjtöljünk és ne szórakozzunk. De a szórakozást lehet bizonyos korlátok között tartani, de viszont lehet elfajulni hanyani is.

A jótékonycélu báli vagy látványos mulatságoknál intenzívebben gondoskodjunk azokról, akik nem ünnepelehetik mulatsággal a farsangot és akik nemcsak ebben az időben bőjtölnek, hanem nélkülöznek egész éven át. A szegényekre gondolunk és ha már az ő fölségélyezésük örve alatt mulatunk, akkor segélyezzük is fel őket alaposan. Kevesebb kiadással, kevesebb fényűzéssel is ugyanazt érhetjük el, amit nagy luxussal. A báli rendezőknek szól ez a strófa. Ne pazaroljanak sokat elegáns táncrendekre és ne fejtsenek ki olyan fényűzést, amely ebben az esetben a nélkülözök rovására megy. Legyen a jelszó az idei farsangban a takarékoság és biztosak lehetnek a rendező urak az felől, hogy ez a táncolók publikumának helyeslésével fog találkozni.

Lapunk ez évi első számához csatolva

hátralékos előfizetőinknek postautalványt küldtünk. Kérjük mindazokat, kik hátralékaikat még máig sem küldték be, hogy sziveskedjenek hátralékukat mielőbb rendezni, mert különben nem küldjük tovább a lapot.

Őszi rózsá, fehér őszi rózsá...

Szörnyű mód haladok a nagy tudományba, Tanítóm, mesterem három kicsi lányka. Pápaszemem büszkén az orromra vágom, Így ismertem csak — mint tudóshoz illik — Meg a tudományom.

Ugyan hol is kezdjem? Hisz annyi az ága, Leírva megtelne vele három láda; Node le nem írom, mindjárt el se mondom, Mert az idő drága s elhihetik kérem, Szörnyen sok a gondom.

Ók tanítottak meg, — jó lesz ám ezt tudni! — Mint lehet agyagból mákos-tészta gyurni, Kavics-darabokból aranyakat adni, Egy-egy zsákdarabból a baba számára Selyem ruhát varrni...

Nagy dolgok ám ezek, de fölül áll mindjén, Amit nem vehetünk ki a Krózus kincsén: Ók tanítottak meg — boldog lesz, ki tudja — Mint lehet egy olyan, ki aggnak is öreg, Vidám gyermek újra...

...Szelid gyermek-arcok ragyogó sugára Uj tavaszt várásol életünk utjára, Eltűnik szívünkéből az a régi nóta S ibolyává válik a bús őszi rózsá, Fehér őszi rózsá...

IFJ. REVERENCICS ISTVÁN.

(Váczkisújfalu)

Éjszakai látogatás.

— Régi történet. —

Irta: **VLAY IMRE.**

— Adj' isten, anyjuk! — köszönté élete párgját Mihály gazda. — Nincs baj a ház körül? — Nincs há! isten, meg vagyunk mindnyájan egészségben... No, hogy ütött be a vásár, eladtad a Riskát?

— El, édes szívem. Százhusz forintot vette meg a gráci kupec; itt a pénz, egy krajcár se hiányzik belőle!

Ezzel Mihály gazda és Erzsók asszony letelepedtek az asztal mellé és olvasták lassan, vigyázva a pénzt. A két szőzke gyerek: a kis Pali, meg a hugocskája, Évica, kíváncsian és szájtátva hallgatták a ropogós bankók zizegését s az arany, meg ezüst pénz fülbemászó csengését.

Öreg este volt, odakint erősen havazott. A metsző hideg szél keserves nótákat füttyölt a vásárról hazatérők fülébe. A faluba vivő országúton négy toprongyos alak halad; meg-megállnak, mintha tanácskoznának, aztán tovább mennek. Beszélgetésükből a szél el-elkap egyes foszlányokat:

— Te bebujsz... mikor elaludtak... mi jövünk... sok pénzzel tovább...

Majd az alvégen befordulnak a faluba.

Galambos Mihályéknál már elköltötték a vacsorát, a kis lány lefeküdt s csak az öregek beszélgettek halkán; a Pali gyerek pedig a kályha mellett azzal vesződött, hogy a Círmos macskát

megbékítse a Bodri kutyával. Egyszerre csak kopogás hallatszik. A gazda csodálkozza, az asszony megrezzenve megy az ajtó felé. Mihály kinyitja és egy embert ereszt a szobába.

— No, mi járthat van barátom? Jöjjen beljebb, hiszen megveszi az isten hidege! — biztatja Mihály gazda.

— Egy zsák kukoricát vettem a vásáron, — szólt az idegen — aztán ebben a hófúvásban letévedtem a falumba vezető útról, el is kitétem kicsit a vásáron, így hát gondoltam, hogy kérek valami istenes embernél egy kis hajlékot, aztán reggel tovább megyek. Nem tenné velem, gazduram, ezt a kis irgalmatosságot?

— Dehogy nem, lelkem, — szól Erzsók asszony, — meglehet itt miköztenk reggelig, aztán ha akar, isten hírével hazabálgathat.

— Csak hozza be azt a zsákot is onnan kívülről, mert belepi a hó... Így ni! Támassza oda a kályhasarokba... Anyjuk, te meg hozzád egy kis harapni valót.

Az idegen jóízűen falatozott. Evés után megköszönt illendően mindent és azt mondta, hogy ő nagyon fáradt, szeretne lepihenni.

— Ide a benyíllóba készítettem kendnek helyet. Itt aludt mindig az uram öccse, aki most a császár embere, mert hogy katona az istenadta. Aztán ha reggel igen korán utnak akar indulni, csak tolja félre a rezeszt. Ki, kilehet menni csendben, de be ugysen jöhet senki, mert a Bodri vigyáz. Jóéjszaka!

Erzsók asszony visszament a nagyszobába, mert még meg kellett beszélni az apjukkal, hogy hova fizetnek majd a Riska tehén árából.

A bíróválasztások.

Lezajlottak ezek is, de amint ritka körülmény, hogy valami nagyobb érdeklődést váltottak ki az emberekből, éppen olyan ritka az a tünet, ami járásunkban a mostani községi bíróválasztásoknál szórványosan mutatkozott: a köz- és hivatalos életet jellemző. E tünetekből állapítjuk meg, hogy hovatovább minél kevesebben tartják valami szerfölötti nagyoknak azoknak a községi tisztségeknek az elvállalását, amiért pár évvel ezelőtt — pláne ha e tisztségek véletlenül a törvény rendelkezései folytán árverés után töltenének be, ami nem is volna olyan szerencsétlen finánciális gondolat — százakat adtak volna egyesek; manapság pedig községi érdekcsoportok harca mellett folyik le a községi tisztségek betöltésének kérdése.

Megállapítható az is, hogy sok helyen az arra hivatottak annyira félnek a felelős tisztség elvállalásától s az ennek nyomán kiszabandó — persze legtöbbször a nemtörődömség miatt jogosult — pénzbüntésektől, hogy egynek tartják, hogy akár most egyszerre, akár később különböző alkalmakkor fizetik le a fájdalomdíjakat s inkább hajlandók fizetni, nehogy valami tisztségre megválasszák őket.

Nem tréfa, hanem komoly dolog, hogy egymásután szökdösnek a bírói tisztnak betöltése elől a megválasztottak. Pl. Nemesnépen már a második megválasztott teszi le a 200 koronát s leteszi még több is, csak hogy bíró ne legyen belőle. Mi ez? A törvények végrehajthatóságába vetett hit megrendülése, az egyéni megszokott függetlenség és szoros gazdálkodási érdekeknek továbbra való biztosítása, a tisztul járó teendő teljesíthetőségének a képesítéssel arányban nem álló mérve és a büntetésektől való félelem azok, akik visszatartják manapság az embereket a bírói tisztségektől. Egy önkormányzati jogból kifolyó állás önkormányzati jog és megfelelő kvalifikáció nélkül! Fából vaskariká...

Ugy az anketézó bizottságoknak, mint a minisztertanácsnak ezeket a gyakorta jelentkező tüneteket is figyelembe kellene venniük a közigazgatás reformálásakor. És ha az orvosszert a hozzáértő tanácsadók meghallgatásával megtalálják, akkor az elszomorító állapotok lassan-lassan megszűnnek, a községi tisztségek betöltését

nem a képviselőválasztásokon divott szokások szabályozná, hanem az önkormányzat helyesen tudná megoldani feladatait, a községi tisztviselők mindegyikének pedig az a szolgálati és minősítési fokozata lenne, mint amennyit munkaköre, képessége, szorgalma és egyéni intelligenciája szerint igényelhet és amennyit eddig az 1886. évi XXII. t.-c. keretein belül meg nem kaphatott.

Ajánljuk e szerény cikkünket a vármegyei-beli — illetékes helyeken befolyásos — képviselők megszívlelvő figyelmébe!

A háziurak, a gyalogjárdák, meg a város.

— Panaszos levél a szerkesztőhöz. —

A tegnapi postával vettük a következő levelet, melyet egész terjedelmében, szó szerint közlünk:

Igen tisztelt Szerkesztő ur,

az isten szerelmére írja meg a Híradóban, hogy majd kitörök az, ember nyaka az alsólendvai utcák síkossága miatt, tudom én is milyen hivatal jövöltábol.

Az ellen nem tehetünk semmit sem, hogyha a hó esik, arról sem, hogy megmarad és nem olvad el, hanem ha odafagy a leeseft hó a földhöz, porhoz, piszkokhoz olyannyira, hogy életveszélyes az utcán járkalni, ez ellen igenis tenni kell valamit. Nekem az a szerény véleményem, hogy más városokban is odafagy a hó a közvezetke és ha mindenütt orra kellene bukniuk az embereknek emiatt, hát ez bizony kedélyes volna.

Hízen olyan egyszerű az elintézés. Tudják jól a háziurak is, hogy mivel lehet megakadályozni azt, hogy az utak síkosak legyenek: miért nem hintetnek port az utcákon s miért igyekeznek elhelyezni port hinteni a szemünkbe azzal, hogy egy-két haz elött levakartatják a megfagyott havat? Az emberek káromkodnak, a vakaró ember rendületlenül vakar, miközben még tyukszemünket is levakarja s ha a síkos uton nem csuszánkar el, hát okvetlenül elbuktat bennünket a fagykaparó. Kérem szépen, hízen én nem kívánok azt, hogy a háziurak lehelyeznek a fagyra az olvadás keresztül vitele céljából. Nem kívánok lehetetlen és kivihetlent, csak annyit, hogy vegyének elő egy csomó homokot s azt szórják széjjel. Ezzel aztán egyszerre vége szakadna a folytonos elcsuszásoknak. Elvégre nem kívánhatja senki sem, hogy csakugy guruljanak egymásra az emberek, eltékintve attól, hogy a nyakukat

szeghetik, lábukat, vagy karjukat törhetik ki. Talán mégsem igen akad ember, aki ambicionálna a nyak-, láb- vagy karkitörést és bizony keservesen szidja azt, akinek kötelessége volna ezen a bajon segíteni.

Szép minden, szép a tél is a maga örömeivel, csak éppen a városotl nem szép, hogy nyilvános jégpályákat engedélyez az összes utcákon. Mert jégpályánál egyébbnek alig lehet nevezni a tükör-simára fagyott utakat és ösztintem bevaliom, már azon kezdtem gondolkodni, hogy korcsolyát kellene venni, mert ha azzal csuszik el az ember, akkor legalább vigaszul szolgálhat az, hogy sportolás közben vesztettem el a baikaomat, vagy a jobb lábamat...

Kedves háziurak és kedves város, hízen önk nagyjában igyekezni szokták a közönség érdekeit szem előtt tartani. Tegyek meg hát, hogy felhítek a gyalogjárót; egy kevéske homok és egy kis jóindulat minden, amit e célra kérünk. Jusszon eszükbe, hogy egy háziurral, vagy egy városi emberrel is megtörténhetik az a csúppót sem kellemes eset, hogy amikor észre sem veszi, elvágódik úgy, hogy attól koldul, míg csak él.

Ezt írja meg Szerkesztő ur, hízen emberek, csuszós emberek vagyunk mindnyájan, segítségünk hát egymáson...

Agyonütötték, mert lopott.

Halál néhány fillér miatt.

— Saját tudósítónktól. —

Nagy szegénységének, végtelen nyomorának lett az áldozata Kerovecz Jánosné, egy bottornyai özvegyasszony. A téli munkaszünet megfosztotta keresetétől, nem volt pénze: éhezett. S hogy éhségét csillapítsa, lopott. Lopott embertől, ahol több volt, mint neki, s azért a néhány fillér értékű burgonyaért és répáért, amit el akart lopni, rettenetes módon, az életével fizetett: agyonütötték azok, akiket meglopott.

A megrendítő drámáról tudósítónk a következőket jelenti:

Kerovecz Jánosné bottornyai asszony abból tartotta fenn magát, hogy eljár napszámba dolgozni. Most, hogy a mezőgazdasági munka szünetel, a szegény asszonynak nem volt keresete. Keroveczné lakásába beült a nyomorúság s a nyomorúsággal együtt az éhség. Keroveczné nagy nyomorában kénytelen volt bűnre vetemedni. A szomszédjában lakott egy öz. Nagyné nevű jómódú asszony, akinek a pincéjébe a minap raktak be nagyobb mennyiségű krumplit és répát. Keroveczné szerdán délután egy óvatlan pillanatban leosont Nagyné pincéjébe s ott egy fejkenőre való krumplit összecsomagolva, a bugyrral megindult a lépcsőn felfelé.

Javában spekulálnak, mikor a Pali gyerek a kályha mellől felugrik és az apjához szalad Mihály gazda először nem tudta mire vélni a dolgot, de mikor a fia folyton a kályhasarokba nézegetett, ő is odapillantott és látta, hogy a zsák lassan, nagyon lassan — mozog. Intett a feleségének, meg a Palinak, hogy ne szóljanak semmit, majd pedig felkelt és így szólt:

— No anyjuk, most még bezárom az istállót, közben vetek oda még egy kicsit a Rudasnak (tudod, milyen falánk), aztán lefekszünk...

Kis idő múlva Mihály gazda tényleg visszajött, a vállán puskával és egy marék tölténnyel. Erzsók asszony csodálkozva kérdezte:

— Csak nem akarsz lesre menni, Mihály? — Szó sincs róla! Mára itthon, ebben a szobában vadászok. Mindjárt meg is mondom, hogyan. Látod azt a zsákot, anyjuk?

— Látom, — felelte borzadva Erzsók, mert szentül meg volt győződve, hogy kedves életpárja megbolondult.

— Látod? No, akkor jól van. Most én abba a zsákba annyiszor belelövök, ahány kukoricaszem van egy torzsán. Mért ugye, kukorica van a zsákban?

— Igen, igen, azt mondta az az ember!... Jaj istenem, jaj istenem!

— No-jó. Most add ide Erzsók a töltényes tarisznyámat, kell benne lenni még 140 darabnak, mert tégnapelőtt még te e volt.

— Isten irgalmazzon a te szegény fejednek Mihály, — gondolta Erzsók, — dehogy var itt töltény, nincs egy fia sem!

— Na asszony, most vigyázz! Most töltök. Tényleg hallható volt a rugók éles kattogása. Mikor Mihály a kakast is felhuzta már, megszólal egy hang:

— Irgalom! Mihály, irgalom! — Szüzanyám, ne hagyj el! — sikoltott Erzsók asszony.

— Mi az? — kiált Mihály, mintha nem tudná. — Mi az, ki beszél?

— Én vagyok, Mihály, irgalmazz! — hangzik a kályhasarokból.

— Ki az az „én”? Ki van ott a kályhasarokban, a nagyapám lelke talán?

— Nem, Mihály, én vagyok a Bagó Gyuri! — Bagó Gyuri? Hát hogy kerültél te abba a zsákba, hízen abban az előbb torzsás kukorica volt?!

— Eressz ki, majd megmondom! Itt a melegen mindjárt megszül az oldalam.

— Hát gyere ki!

E szavakra egy nagy konyhakés embernyi nyílást üt a zsákon és előmászik egy züllött alak.

— Tedd azt a kést a tűzbe, — parancsolta Mihály archoz emelt puskával, — aztán gyere közelebb!

A kés eltűnt az izzó parázsban. — Miért lopakodtál be ide, mint egy zsvány? — Hát az Erzsók miatt. Meg egy kis pénz t is akartam szerezni. Láttalak a vásárbán... Mihály csak az első mondatot akarta meghallani.

— Mi közöd az én feleségemhez? — Te ugyanis tudod, mi közöm volt...

— Korhely, kártyás, lusta, verekedő ember voltál s téged Erzsók nem szeretett, hát mit akarsz tőle? Mit akartál tenni, mondd meg!

— Ugyis tudod! — Vannak cimboráid? — Vannak.

— Miben állapodtatok meg? — Három füttyszóbar: éjfélkor.

— Hát ez a becsület, Bagó Gyuri?! Rávit volna a lélek, hogy Erzsók kenyerkeresőjét, gyermekei apját meggyilkold? Nem félsz az isten haragjától?... Gondold meg, milyen ember voltál! Mig én dolgoztam, fáradtam, hogy Erzsók szívét felém hajítsam, addig te apádtól örökölt szép gazdaságotad elitátd, elkártyáztad... de mit beszélek erről? Erzsók, menj a pandurokért!

— Éjjel, mikor a kis falusi templom órája kongatta a tizenkettőt, a Galambos-portáról három füttyszó hallatszott. E jeladásra két züllött alak osont, a palánkokhoz lapulva, Mihály háza felé. Alighogy beléptek a házba, a lesben álló pandurok lefűltek őket. A negyedik, aki a zsákot hozta s akinek Erzsók asszony oly szives vendégszeretettel készített nyughelyet, megszökött az ablakon keresztül. Bagó Gyuri és a társai pedig bőrtömbre kerültek...

Ezt a történetet öregnyám (az isten nyugtassa meg szegényt) mesélte még gyermekkoromban. Elgondolom, hogy azóta hány Bagó Gyuri volt, aki hábatüött boldogságát bűnös uton is kész lenne visszaszerelni, ha nem lenne már késő...

Amig azonban Keroveczné a pincében tett-
veit, a házbeliek észrevették, hogy tolvaj van a
pincében, s a tulajdonos fia, Nagy Rókus 22
éves legény két barátjával elrejtőzött a pince
feljárata mellett. Nem kellett sokáig várniok, az
ajtóban egyszerre megjelent Keroveczné. Ekkor
előugrott Nagy Rókus s a kezében levő husáng-
gal Kerovecznét fejbeütötte.

A szegény asszony az ütés következtében
ájultán bukott vissza a pincébe. Néhányan hörgözt,
azután vége volt. Az ütés halálosan érte.

A gyilkos legényt letartóztatták.

HIREK.

Nyári est, ha eljő...

Nyári est, ha eljő: a szívem sir, zokog,
Titkos bánat az, mit feledni nem tudok;
A multha tekintve elfáradtan látom
Tova, messze tűnni bohó új álmom:
Virágos kis kertet, mosolygó ajkakat,
Első szerelmemet, ... őszre való tavaszt.

Most a csendes este csak könyccseppet ejtek,
Érzem, szívtel zúzó átonképek ezek;
Hazudnak szüntelen, tépik fájó lelkeim,
Ujra felszaggatják hegedő szívsebem...

(Kerkaszentmiklós)

KOVÁCS LAJOS.

Mágnás Elzát,

a szépséges „szőke Elzát“ nem temették el,
kérem szépen, hiába rendezett neki Fabrik
bácsi elsőrendű temetést, hiába öltöztették
hermelinprémes, lilabetétes fehér moaréba
és hiába kísérte ki harmincezer ember, holott
Rudnyánszky Gyulát csak harminc ember
kísérte ki. Nem temették el, hiába irtak róla
annyi nekrológot, amennyit egyetlen nagy
államférfiről, egyetlen csodálatbaejtő láng-
elméről nem fognak írni, hiába hantolták el
a kosárban megtalált tetemet, nem temették
el, mert ime csak most indul körüljárja a
mozi vásznán, amely ma a legnagyobb hal-
hatatlanító. Olvasom, hogy tegnapelőtt este
az egyik kanizsai moziban egy talpalattnyi
helyért feldöntötték a pénztárt, mert látni
akarták Mágnás Elzát, a gyöngyélet koroná-
zatlan, de milliárd koronát keresett királynőjét,
borzadni akartak a kosárba gyömöszölt hol-
test felett, megvető pillantással akarták illetni
a romlottlelkű házvezetőnőt és vadállati
szeretőjét, méltányolni akarták a gavallér
kítartót, aki egy tót mosogatólényra egy év
alatt többet költött, mint amennyit pl. egy
járásbíró az aranylakodalmáig költhet a tisz-
tességes asszonyára; meg akarták bámulni
a nagyszerű ékszereket és el akarták sóhaj-
tani, hogy milyen számárság tisztességes-
nek lenni. De ez utóbbit csak úgy, hogy a
szomszédjuk meg ne hallja.

Mágnás Elza bizonyára még csak nem
is álmódta szolgálókorában ezt a nagy dicső-
séget halála után, amelynek legfejlebb az
ázsíójátvesztett kokottvilág örül szívéből,
mert a maga apoteózisát látja abban a sok
fényes szennyezősben, ami a Mágnás Elza
életéből felénk árad. Mi nem örülünk, mert
a milliomos demimonde cifra élete mögött
őt látjuk büzlent a bünt, az ékszerek fényén
azoknak a sok százaknak a könnyét, akik-
nek a verejtékéből a szerelmi viszonyával
hivalkodó s az egész tisztességes világot
kutyába sem vevő Schmidt gyáros ur eze-
ket a kincsüket előteremtette. Mágnás Elza
gavallér kítartója mellett élt mint egy feje-
delem s fittyet hányt a tisztességes világ-
nak, — mit akarnak hát tőlünk még a halá-
lával is?!

— **Hertelendy Ferenc kitüntetésé.** A
király Hertelendy Ferenc főrendiházi tagot.
Zalavármegye volt főispánját, a Szent István-rend
kiskeresztjével tüntette ki.

— **A hivatalos lapból.** A hivatalos lap
közli, hogy a pénzügyminiszter Kozma Iván
zalaegerszegi pénzügyi fogalmazót pénzügyi segéd-
titkárrá nevezte ki.

— **Halálóvás.** Hertelendy Béla zala-
egerszegi pénzügyigazgatósági számtanácsos, a
számvevőségi hivatal főnöke, szombaton éjjel 54
éves korában szélhűdés következtében Zalaeger-
szegen hirtelen elhunyt. A városunkban is elő-
nyösen ismert számtanácsos, kinek varatlan ha-
lála az egész megyében nagy részvételt keltett,
hétfőn délután temették el Zalaegerszegen.

— **Gyászrovat.** Boldogfai Török Sándor,
városunk régi, köztisztelőben álló polgára, f. hó
22-én 83 éves korában elhunyt.

Guttmann Gyula magánzó f. hó 21-én
Nován elhunyt 86 éves korában.

— **Ki lesz a dunántúli ref. püspök?** Az
Antal Gábor halálával megüresedett dunántúli
református püspökségre — hír szerint — három
komoly jelöltet emlegetnek. Ezek Németh
István püspökkhelyettes, egyházkerületi főjegyző,
dr. Székely Antal pápai teológiai tanár és dr.
Antal Géza pápai orsz. képviselő.

— **Postamesteri kinevezés.** A Szijártó
Géza halálával megüresedett lendvavásárhelyi
postamesteri állásra a kereskedelemügyi miniszter
ösv. Szijártó Gézánét nevezte ki.

— **Községi bíróválasztások.** Járásunk
egész területén az elmúlt napokban ejtették meg
a bíróválasztást. Nagy küzdelem volt Szentgyörgy-
völgyön, ahol a község két tekintélyes polgára,
Véghy Sándor és Cseke Károly állottak szem-
ben egymással. A küzdelemből Véghy Sándor,
az eddigi bíró került ki győztesen. — Lendva-
vásárhelyen Torma Pált, Kebeleszentmártonban
Ritlop Istvánt, Radamosban Czigány Györgyöt,
Góntérházán Gál Györgyöt és Gáborjánházán
József Ádámot választották meg községi bíróknak.

— **A belatinci kaszinó közgyűlése.** A
belatinci kaszinó Zrínyi Károly plebános elnöke-
lete mellett vasárnap délután 5 órakor tartotta
meg az évi közgyűlést. A közgyűlés elnökül az
eddigi elnököt, Zrínyi Károlyt választotta meg.
Alelnöknek Fekete Géza tanító lett ismét meg-
választva. Választmányi tagok lettek: Balcz Alfréd,
Besnyák Lajos, Csepreghy Károly, Feisz László,
Grassanovics Antal, Hajdu Aladár, Kelecsényi
Ferenc, dr. Kolárs Ferenc, Sauermann Mihály,
Szepesy Gusztáv, Szöcs Lajos és Weisz Béla.
A közgyűlést társasvacsera követte.

— **Vásár.** Alsólendván a minden évben
január 25-ére eső Szent Pál-napi vásárt ez évben
kivételesen január 26-án (holnap) tartják meg.

— **Trachomakórház lesz Nagykanizsán.**
A belügyminiszter már régebben foglalkozik azzal
a kérdéssel, hogy Zalamegye egyetlen trachoma-
kórházát Periakról Nagykanizsára telepítsék, mert
egyrészt a perlaki kórház forgalma nem kielégítő,
másrészt a kórház ellátása az ottani viszonyoknál
fogva nehézségekbe ütközik. Grosz Emil dr.
egyetemi tanár, m. kir. trachoma-kormánybizos
most leiratot intézett a nagykanizsai polgárme-
steri hivatalhoz, amelyben kérdést intéz azért,
hogy az építendő kórház telkének helyszíni szem-
léjére mikor szállhat ki a belügyminiszterium ille-
tekes bizottsága.

— **A tangó Alsólendván.** A táncok tánca,
a tangó, A. Mayersberg Frida urasszony révén
végre hozzánk is eljut. Végre lesz alkalmunk él-
vezni az oly sokat emlegetett tangót. A tánc el-
sajátíthatása céljából népszerű táncitanítónőnk egy
kurzust létesített, melyre máris igen szép közön-
ség jelentette be részvételt. A tanfolyam holnap,
hétfőn este fel 9 órakor kezdődik a „Korona“
nagytermében; jelentkezni lehet bármikor a tánc-
tanítónőnél.

— **A pásztorjáték védelme.** A helybeli
róm. kath. elemi iskolában oly szép sikerrel elő-
adott karácsonyi pásztorjáték bevétele 111 kor.
12 fillér volt, ebből kiadás volt 63 kor. 62 fillér,
a tiszta jövedelem eszerint 47 kor. 50 f, melyet
Koller János tanító, a pásztorjáték agilis ren-
dezője, az elemi iskola részére beszerzendő har-
monium alapjára fordított.

— **Allatbetegség.** Csáktornyan a szarvas-
marhák között a száj- és körömfájás fellépett.

— Szilágyi Dezső — tb. főszolgabíró.

Közvetlenül lapunk zárta előtt kaptuk az örven-
detes hírt, hogy dr. sípek Balás Béla, vár-
megyénk főispánja Szilágyi Dezső alsólendvai
szolgabíró tiszteletbeli főszolgabíróvá nevezte ki.
Ez a megérdemelt kitüntetés bizonyára osztatlan
örömet kelt az egész alsólendvai járásban, mely-
nek közönsége már régóta ismeri azokat az ér-
demeket, melyek Szilágyit a főispán kitüntetésére
oly méltóvá teszik. Azok sorában, akik meleg
szeretettel gratulálunk Szilágyinak a szép kitün-
tetéshez, kétségtelenül a járás jegyzői kara lesz
a legelső, amely máris lépéseket tett, hogy szerez-
tetének és ragaszkodásának kifejezése végett a
kinevezés alkalmával bankettet rendez az új tb.
főszolgabíró tiszteletére.

— **Telefonösszeköttetés Alsólendva és
Belatinc között.** Zalavármegye törvényhatósági
bizottsága — mint értesülünk — az 1914. évi
munkaprogramjába felvette, hogy a belatinci
járás felállítását Alsólendvát és Belatincot, a
két járási székhelyet telefonnal köti össze.
Ugyanekkor telefonállomást kapnak a cserföldi
és zalagyertyánosi körjegyzőségek is, amelyek a
megépitendő alsólendva-belatinci telefon vona-
lába esnek, ha az érdeket költségek a már ki-
dolgozott s velük között költségvetés szerinti
hozzájárulást hajlandók lesznek megfizetni. Kívá-
natosnak tartja továbbá a megyei törvényhatósági
bizottság, hogy a megyében az egyes körjegyzői
székhelyeket egymással és az illető járás székhelyével
összekötő távbeszélő-hálózat azokon a helyeken
létesíttessék mielőbb, melyeken a ki-
építést a közigazgatás és közszolgálat érdekei
leginkább megkövetelik. Ilyenekül az alsólendvai
járásban Szentgyörgyvölgy, Lendvavásárhely, Bán-
tornya és ezek utvonalaiba eső körjegyzői székhelyek
vannak a vármegye részéről megjelölve.

— **A lendvakirályfai csendőrdráma.**
Még élénk emlékeztében él bizonyára olvasóink-
nak az a rémes dráma, mely az ősszel Lendva-
királyfa községben történt. Október 22-én éjjel
Ficzko János lendvakirályfai lakos szeszfordéjé-
ben megölték Hodossy István és Bertalan Mihály
vashidegkuti csendőrokat. A csendőrség a vizs-
gálat során letartóztatta Küzmic Alajos, özvegy
Küzmic Józsefné, Hány György, Hány Ferenc,
Hány Anna, Hány Katalin, Ficzko József, Ficzko
János és Opeka Iván lendvakirályfai lakókat.
Hány Antal cipészmeister, a főbűnös megszökött
és hosszú bujdosás után csak december 17-én
tudták elfogni. Hány Antal tettét beismerte, míg a
többi vádlott tagadta, hogy a csendőrköt megölés-
ében a legcsekélyebb részük is lett volna. Az
összes vádlottak dr. Vályi Sándor muraszabolcsi
ügyvédet bízták meg védelmükkel. Az ügyesség
a tegnapi napon adta ki a vádiratot, mely szer-
int a vádat egyedül Hány Antal ellen tartotta
fenn, meg pedig szándékos emberölés es ható-
ság elleni erőszak miatt. A többi vádlott ellen
azonban — kivéve Hány sógorát, Marics Istvánt
és ennek feleségét, akik novemberben 3 hétig
rejtegettek padlásukon a csendőrgyilkost — a
vádat elejtette s így a bíróság őket nyomban
szabadlábra helyezte. Az ügy előrelátólag már
a februári esküdtszéken kerül tárgyalásra.

— **Alsólendva pénztári forgalma** az el-
múlt 1913. évben a következő volt: Összes be-
vétel 54,093 K 98 fill., összes kiadás 43,695 K
08 fillér, maradvány 10,398 korona 90 fillér. Az
egyed. alapok forgalmát jövő számunkban rész-
letezzük.

— **Az ellopott téli kabát.** A Nagykanizsán
megjelenő „Zalai Hírlap“ tegnapi száma közli:
Vitéz Gyula dr. alsólendvai ügyvéd tegnap
Kanizsán tartózkodott. Az Eötvös-tér 5. sz. alatti
ház záratlan előszobájából ismeretlen tettes elvitte
szürks sötétbarna gyapjuszövetből készült téli-
kabátját. A rendőrség, amelynek a feljelentést
megtették, kinyomozta, hogy egy német ajku
idegen iparossegéd a Magyar-utcában eladásra
kinált egy ilyen kabátot. A rendőrség ebben az
irányban nyomozza a tettest.

— **Meghalt a pálinkától.** Borzalmas tréfa-
nak lett az áldozata Oláh Mihály 18 éves zala-
szárfalui cigányfiú. Egy csomó legény behurcolta
a korcsmába és ott tréfából addig itatták pálinká-
val, míg holtan le nem fordult a székről. Az
ügyesség a gonosz tréfa szerzői ellen megindí-
totta az eljárást.

7408/1913. tkvi szám.

Arverési hirdetmény kivonata

Az alsólendvai kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajthatónak özv. Bakán Istvánné sz. Ráschán Anna végrehajtást szenvedő elleni 184 kor. 65 f. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében özv. Bakán Istvánné szül. Ráschán Annának az alsólendvai kir. járásbírószág területén levő s a bántornyai 983. sz. tjkvben + 1. sor 368. hrsz. alatt felvett ingatlanból (szántó a Szredni Sztz-nicában) való B. 4. alatti jutalékára 900 korona kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanjutalékok

1914. február hó 7-én délelőtt 9 órakor

a bántornyai körjegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár 2/3-án alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. IX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság tkvi hatósága.

Alsólendván, 1913. december 15-én.

Bíró s. k., kir. jbiró

5102/913. tkvi szám.

Árverési hirdetmény kivonata

Az alsólendvai kir. járásbírószág mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy K. és R. Jezek gépgyár és vasöntöde blanskói cég végrehajthatónak Tóth Anna férj. Völgyi Jánosné lentii lakos végrehajtást szenvedő elleni 6574 kor. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést Völgyi Jánosné szül. Tóth Annának az alsólendvai kir. járásbírószág területén levő következő ingatlanjutalékaira: 1. a lentii 26. számú tjkvben + 2., 3., 5-7. sor 240. hrsz. (rét a Vármögötti dülöben), 303. hrsz. (szántó a Sárberék dülöben), 350. hrsz. (rét a Zsibalya dülöben), 547. hrsz. (rét az Alsó-rét dülöben), 548. hrsz. (rét ugyanott) alatt felvett és telekkönyvileg egy jószágtestet képező ingatlanokból való B. 4., 8. alatti jutalékaira 818 kor. együttes kikiáltási árban; 2. az ugyanottani 591. számú tjkvben + 1. sor 614. hrsz. a. felvett ingatlanból (észölő pincével az Előhegyen) való B. 7. és 8. alatti jutalékaira 136 korona kikiáltási árban; 3. az ugyanottani 768. sz. tjkvben + 1. sor 371 a. hrsz. alatt felvett ingatlanból (szántó a Lipornyákban) való B. 4. a jutalékára 419 kor.; 4. az e tjkvben + 1. sor 402 a. hrsz. alatt felvett ingatlanból (szántó a Gyaloguti dülöben) való B. 4. alatti jutalékára 199 kor.; 5. az ugyanottani 928. sz. tjkvben + 1., 2. sor 41. hrsz. (ház, udvar, kert) és 336. hrsz. (szántó a Gyalokai dülöben) alatt felvett s telekkönyvileg egy jószágtestet képező ingatlanokból való B. 2. és 6. alatti jutalékaira 415 kor. ezennel megállapított együttes kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan jutalékok

1914. évi február hó 3-án délelőtt 9 órakor

a lentii körjegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár 2/3-án alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 224 koronát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. kir. I. M. r. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Alsólendva, 1913. október hó 6.

Bíró s. k., kir. jbiró.

Az Alsó-utcában egy csinosan butorozott szoba kiadó.

Bővebbet özv. Guttmannénál.

65/1914. vh. sz.

Arverési hirdetmény.

Doigos Mihályné végrehajtható javára az alsólendvai kir. járásbírószág 1913. Sp. V. 253.10. sz. kielég. végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbírószág 1913. V. 519/2. számú kiküldetést rendelő végzése alapján 200 kor. követelés s járulékai kielégítésére Nyakasháza községben

1914. február hó 3-án d. u. 3 órakor

hat kazal szalma és egyéb ingóságok 720 kor. becsértékben bírói árverés útján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet ígérő által megvettnék jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígert nem tetették. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatlk. Ha a legtöbbet ígérő a vételért le nem fizetné, a tárgy azonnal ujabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többlethez igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1914. január 19.

H a v e l, kir. bir. vjhajtó.

Állami tisztviselők, tanítók

fizetési nyugtája a legujabb minta szerint elkészült s darabonkint is kapható **BALKANYI ERNŐ** nyomtatványraktárában Alsólendván.

KÖHÖGÉS

rekedtség és hurut ellen nincs jobb a **Réthy-féle pemetefü cukorkánál.**

Millió ember szereti a világhírű Réthy-cukorkát, mert rendkívül kellemes ízű, a gyomrot, etvágyat nem rongja, Meghűlés, hurut, köhögés ellen biztosan és gyorsan használ. **Vásárlásnál vigyazunk és határozottan Réthy-félet kérjünk,** mivel sok haszontalan utánzata van. Az eredetinek minden egyes darabján rajt van a RÉTHY név. 1 doboz ára 60 fillér, kapható mindenütt. Postán küld 5 dobozt frankó 3 koronáért.

RÉTHY BÉLA gyógyszerész Békéscsaba.

MIELŐTT SZŐLŐVESSZŐT, SZŐLŐOLTVÁNYT, BORT,

gyümölcs- és diszfát

vásárolna, a saját érdekében kérje legujabb képes árjegyzékünket, a mely mindenkire nézve sok hasznos tudnivalót tartalmaz.

Pontos cím:

SZÜCS SÁNDOR FIA

szőlőoltványtelep és bortermelő részv.-társ. BIHARDIÓSZEG. 10-2

Őszibaraczkfát,

mindenfélé **vadonczot,** gyümölcsfa

akáczcsemetét,

2 éves **szőlővesszőt** gyökeres

igen olcsón ad **Unghváry László**

faiskolája **Czegléd.** Tessék árjegyzéket kérni.

Az Alsólendvai Takarékpénztár

Hetibefizetési betét- és előleg-üzletágának

XV. csoportját

1914. évi február hó 12-én nyitja meg.

Az Alsólendvai Takarékpénztár Igazgatósága.

